

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองมุกดาหาร
เรื่อง การควบคุมและการให้บริการบำบัดน้ำเสีย
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามตรา ๔๘ เดรส มาตรา ๕๓ (๕) มาตรา ๕๔ (๗) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๘๘ มาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียรวมเทศบาลเมืองแม่สอด จังหวัดตาก เทศบาลตำบลหัวขวาง จังหวัดมหาสารคาม เทศบาลเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเทศบาลเมืองป่าตอง จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เทศบาลเมืองมุกดาหารโดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองมุกดาหารและผู้ว่าราชการจังหวัดมุกดาหาร จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองมุกดาหาร เรื่อง การควบคุมและการให้บริการบำบัดน้ำเสียในเขตเทศบาลเมืองมุกดาหาร พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองมุกดาหาร

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งอื่น ๆ ที่ตราไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า อุปกรณ์ หรือวิธีการที่กักเก็บน้ำเสียตลอดจนเครื่องจักรกล ซึ่งมีไว้สำหรับปรับปรุงลักษณะของน้ำเสียให้มีลักษณะเหมาะสมเป็นน้ำทิ้งตามมาตรฐานน้ำทิ้งที่เทศบาลกำหนด

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมวลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

“การบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการทำหรือปรับปรุงน้ำเสียด้วยระบบบำบัดน้ำเสียให้มีคุณภาพเป็นน้ำทิ้งตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ห้ามมิให้ใช้วิธีการทำให้เจือจาง และให้หมายความรวมถึงการกำจัดของเสียอันเกิดจากการบำบัดน้ำเสียด้วย

“แหล่งรองรับน้ำทิ้ง” หมายความว่า ท่อรับน้ำเสียและแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น คู คลอง

“การระบายน้ำทิ้ง” หมายความว่า การปล่อยน้ำทิ้งลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง

“ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสารหรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีมาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และวัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

“ท่อรับน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือทางระบายน้ำที่เทศบาลจัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสีย น้ำทิ้งหรือน้ำอื่นใดจากอาคารหรือสถานประกอบการไปสู่ท่อบรรณน้ำเสีย

“ท่อบรรณน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือรางระบายน้ำที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียจัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสียจากอาคารหรือสถานประกอบการไปสู่ท่อรับน้ำหรือท่อบรรณน้ำเสีย

“ท่อเชื่อมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือรางระบายน้ำที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียจัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสียจากอาคารหรือสถานประกอบการไปสู่ท่อรับน้ำเสียหรือท่อบรรณน้ำเสีย

“การต่อท่อเชื่อม” หมายความว่า การต่อท่อเชื่อมน้ำเสียจากอาคารหรือสถานประกอบการเข้าสู่ท่อรับน้ำเสียหรือท่อบรรณน้ำเสีย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

“โรงงานอุตสาหกรรม” หมายความว่า โรงงานอุตสาหกรรม ตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ.๒๕๓๕

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

“บ้านพักอาศัย” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ซึ่งโดยปกติบุคคลอาศัยอยู่ทั้งกลางวันและกลางคืน โดยไม่นำส่วนหนึ่งส่วนใดของตัวบ้านมาดัดแปลงเป็นสถานประกอบการ

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ประกอบกิจการ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร สถานเริงรมย์ หรือสถานที่ประกอบกิจการใด ๆ ที่เป็นแหล่งก่อให้เกิดน้ำเสีย

“ระบบบำบัดน้ำเสียรวม” หมายความว่า ระบบบำบัดน้ำเสียรวมเทศบาลเมืองมุกดาหาร และให้หมายความรวมถึงท่อรับน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์และวัสดุที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการบำบัดน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียรวมเทศบาลเมืองมุกดาหาร

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษกลุ่มที่ ๑ กลุ่มที่ ๒ และแหล่งกำเนิดมลพิษกลุ่มที่ ๓ ที่อยู่ในพื้นที่ให้บริการซึ่งใช้น้ำประปาและหรือน้ำจากแหล่งอื่นเพื่อการอุปโภคบริโภคและได้รับใบอนุญาตให้ปล่อยน้ำเสียหรือระบายน้ำเสียหรือระบายน้ำทิ้งลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบกิจการใด ๆ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ

“แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๑” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อาศัยได้ทั้งกลางวัน และกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวร หรือชั่วคราว เช่น บ้านเรือนที่พักอาศัย อาคารแถว

“แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๒” หมายความว่า

- (๑) หน่วยงานราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรืออาคารที่ทำการของเอกชนหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๒) มุสนิธิ
- (๓) โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล
- (๔) โรงเรียน หรือสถานศึกษา
- (๕) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งไม่ใช่โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
- (๖) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเช่นเดียวกับ (๑) - (๔)

“แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๓” หมายความว่า

- (๑) โรงแรมตามกฎหมายโรงแรม
- (๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
- (๓) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่
- (๔) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเดียวกับ (๑) (๒)
- (๕) ที่พักอาศัยรวมตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

“ธุรกิจขนาดเล็ก” หมายความว่า กิจกรรมที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

“ธุรกิจขนาดใหญ่” หมายความว่า

(๑) กิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรหรือ

(๒) กิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

“ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า เงินค่าบำบัดน้ำเสียที่เทศบาลเรียกเก็บจากเจ้าของหรือครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย และน้ำเสียนั้นไหลผ่านท่อรวบรวมน้ำเสียไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

“ค่าธรรมเนียมอื่น” หมายความว่า เงินที่ทางเทศบาลเรียกเก็บจากค่าดำเนินการอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองมุกดาหาร หรือผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานแทน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล และผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลเมืองมุกดาหาร

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีเมืองมุกดาหารรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๒

การรวบรวมและการบำบัดน้ำเสีย

ข้อ ๖ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่จัดส่งน้ำเสียไปทำการบำบัด

โดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาล เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียมีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง

ข้อ ๗ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ส่งน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียมีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการต่อท่อเชื่อมน้ำเสีย ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๘ ห้ามแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ระบายน้ำเสียที่มีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ระบบบำบัดน้ำเสียจะรับได้ลงสู่ท่อรับน้ำเสียหรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเท ทิ้ง ของเสียลงสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสีย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเทวัสดุอันตรายลงสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการต่อท่อเชื่อม โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการตลอดจนเงื่อนไขหรือคำสั่งอื่นใด ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในกรณีแหล่งกำเนิดน้ำเสียใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการบำบัดน้ำเสีย หรือการระบายน้ำทิ้งตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ให้ยื่นคำร้องแจ้งเหตุผลและความจำเป็นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณา หรือกำหนดวิธีการบำบัดน้ำเสียหรือการระบายน้ำทิ้ง โดยวิธีอื่นเป็นการชั่วคราว ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

ข้อ ๑๓ ห้ามสถานบริการทางการแพทย์ระบายน้ำเสีย โดยมีผ่านการฆ่าเชื้อลงสู่ท่อรับน้ำเสีย และห้ามมิให้โรงงานอุตสาหกรรมระบายน้ำเสียลงสู่ท่อรับน้ำเสีย โดยไม่ผ่านการบำบัดตาม พระราชบัญญัติโรงงานอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวดที่ ๓

การขอและการอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

รายละเอียดของแบบคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๕ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบหลักฐานให้ครบถ้วนและออกไปตรวจสอบสถานที่ที่จะทำการต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง ตามระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ยื่นคำขอมายังพนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบสถานที่ที่จะดำเนินการต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอผลการตรวจสอบภายในหนึ่งวัน นับแต่เวลาที่ตรวจสอบแล้วเสร็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาต หรือไม่ออกใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้งแก่ผู้ยื่นคำขอ

เมื่อได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง ตรวจสอบรายงานและความเห็นชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในสามวันทำการ และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบกรณีไม่อนุญาตให้ระบุเหตุผลและระยะเวลาในการอุทธรณ์เพื่อให้ผู้ยื่นคำขออุทธรณ์คำสั่ง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับทราบคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำทิ้งหรือน้ำเสีย

ใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้งให้ใช้ได้จนกว่าจะถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเพิกถอน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

รายละเอียดของแบบใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง ตามวรรคสามให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ยื่นคำขอมารับใบอนุญาตตามข้อ ๑๖ จากพนักงานเจ้าหน้าที่และให้ดำเนินการต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวดที่ ๔ อำนาจหน้าที่

ข้อ ๑๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่และเขตที่ตั้งของแหล่งบำบัดน้ำเสียหรือเขตที่ตั้งระบบบำบัดน้ำเสียของบุคคลใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการของแหล่งกำเนิดน้ำเสีย เพื่อตรวจสอบการต่อท่อเชื่อม การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยของเสีย รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

(๒) สั่งการให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ดำเนินการเกี่ยวกับการต่อท่อเชื่อมใด ๆ จากแหล่งกำเนิดน้ำเสียลงสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

(๓) อนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง

(๔) อนุญาตให้ระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งหรือระบบบำบัดน้ำเสีย

(๕) ประเมินและพิจารณาลดหย่อนค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๙ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในบริเวณที่มีแหล่งกำเนิดน้ำเสีย เพื่อตรวจสอบว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติหรือไม่ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานสถานทีนั้น

(๒) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าแหล่งกำเนิดน้ำเสียนั้นได้กระทำผิดโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบแหล่งกำเนิดน้ำเสียและบริเวณที่ตั้งนั้นได้และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานทีนั้น

(๓) ในการปฏิบัติตาม (๑) หรือ (๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องกระทำการในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานทีนั้นและในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

หมวดที่ ๕

ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียและค่าธรรมเนียมอื่นๆ

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ เป็นรายเดือน ตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง และทำการบำบัดน้ำเสียได้ตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดแล้ว จะได้รับการพิจารณาลดหย่อนค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้ ตามอัตราที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาประเมินและลดหย่อน ทั้งนี้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียจะต้องนำหลักฐานผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้งที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อประกอบการพิจารณาลดหย่อนค่าธรรมเนียม

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง และทำการบำบัดน้ำเสียไม่ได้ตามมาตรฐานน้ำทิ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติข้อ ๒๐ หรือ ข้อ ๒๑ ต้องเสียค่าปรับเป็นสี่เท่าของอัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย ตามอัตราแนบท้ายเทศบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๓ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานท้องถิ่นและหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติงานตามข้อ ๑๘ (๑) หรือ ข้อ ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ หรือ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม ข้อ ๑๘ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๗, ข้อ ๘, ข้อ ๙, ข้อ ๑๐, ข้อ ๑๑, และข้อ ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และหากการฝ่าฝืนนั้นทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบบำบัดน้ำเสียรวม จะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายอื่นอีกด้วย

หมวดที่ ๗

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย และผู้ใช้บริการรวบรวมและบำบัดน้ำเสียผู้ใดเห็นว่าประเภท ขนาด และอัตราค่าธรรมเนียมที่เทศบาลจัดเก็บไม่ถูกต้อง สามารถยื่นคำร้องและหลักฐานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณาภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่ได้รับใบแจ้งค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียหรือค่าธรรมเนียมอื่น

การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะพิจารณาโดยไม่ชักช้า และมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุด

หมวดที่ ๘
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๗ ในกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง อยู่แล้วและประสงค์จะใช้ระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่ แต่ไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสียตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด มีหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขให้ใช้งานได้ภายใน ๔๕ วัน สำหรับอาคาร ประเภทบ้านพักอาศัย และภายใน ๙๐ วัน สำหรับอาคารประเภทประกอบการ ทั้งนี้ นับจากวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียไม่สามารถดำเนินการ หรือปรับปรุงแก้ไข เรื่องการระบายน้ำให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ยื่นคำขอผ่อนผันต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นก่อนสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่า ๗ วัน และเมื่อมีเหตุอันควรให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นพิจารณาผ่อนผันได้ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผัน ทั้งนี้ การผ่อนผันจะต้องคำนึงถึง ผลที่จะกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนด้วย

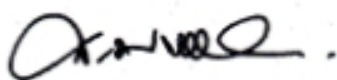
เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาผ่อนผันตามวรรคสอง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมน้ำเสีย ตามอัตราที่ทางเทศบาลกำหนด

ข้อ ๒๘ เทศบาลเมืองมุกดาหาร จะจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้จากเจ้าของหรือผู้ ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย เมื่อระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองมุกดาหารเสร็จสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว ใช้งานได้

ประกาศ ณ วันที่ 28 เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

นายกเทศมนตรีเมืองมุกดาหาร

เห็นชอบ

(นายสกลสฤกษ์ บุญประดิษฐ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดมุกดาหาร

31 ต.จ. 2558

บัญชีแนบท้าย

อัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียรวมเทศบาลเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร
(บาทต่อลูกบาศก์เมตรของการใช้น้ำ)

ปีที่	แหล่งกำเนิดประเภทที่ ๑	แหล่งกำเนิดประเภทที่ ๒	แหล่งกำเนิดประเภทที่ ๓
๑	-	๒.๕๐	๓.๐๐
๒	-	๒.๕๐	๓.๐๐
๓	-	๒.๕๐	๓.๐๐
๔	๒.๐๐	๒.๕๐	๓.๐๐
๕	๒.๐๐	๓.๐๐	๓.๕๐
๖	๒.๐๐	๓.๐๐	๓.๕๐
๗	๒.๕๐	๓.๐๐	๓.๕๐
๘	๒.๕๐	๓.๐๐	๓.๕๐
๙	๒.๕๐	๓.๕๐	๔.๐๐
๑๐	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
๑๑	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
๑๒	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐
๑๓	๓.๐๐	๓.๕๐	๔.๐๐

- หมายเหตุ : ๑. ปีที่ หมายความว่า ปีที่เปิดใช้งานระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาลเมืองมุกดาหาร
 ๒. แหล่งกำเนิดประเภทที่ ๑ จะไม่ทำการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในปีที่ ๑ - ปีที่ ๓
 ๓. แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๒-๓ ที่ใช้น้ำจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช้น้ำประปาให้คิดอัตรา
 การใช้น้ำจากค่าเฉลี่ยของแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท
 ๔. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียจะจัดเก็บเป็นรายเดือน

อัตราค่าธรรมเนียมบริการน้ำทิ้ง

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียมบริการน้ำทิ้ง
๑.	แหล่งกำเนิดมลพิษ ประเภทที่ ๑	
๒.	แหล่งกำเนิดมลพิษ ประเภทที่ ๒	
	(๑) หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาคารที่ทำการเอกชน/องค์การระหว่างประเทศ	๑๒๕ บาท/เดือน
	(๒) มุสนิธิ	๑๒๕ บาท/เดือน
	(๓) โรงพยาบาล หรือ สถานพยาบาล	๑๒๕ บาท/เดือน
	(๔) โรงเรียน หรือสถานศึกษา	๑๒๕ บาท/เดือน
	(๕) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งไม่ใช่โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	๑๒๕ บาท/เดือน
๓.	แหล่งกำเนิดประเภทที่ ๓	
	(๑) โรงแรม และอาคารประเภทพักอาศัยรวม	๓๐๐ บาท/เดือน
	(๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	๓๐๐ บาท/เดือน
	(๓) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่	๓๐๐ บาท/เดือน

หมายเหตุ : ๑. แหล่งกำเนิดประเภทที่ ๑ จะไม่ทำการจัดเก็บ

๒. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมน้ำทิ้งจะจัดเก็บเป็นรายเดือน

อัตราค่าใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสีย

ลำดับ	รายการ	ค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมน้ำ
๑.	แหล่งกำเนิดมลพิษ ประเภทที่ ๑	๑๐๐ บาท/คูหา หรือหลัง
๒.	แหล่งกำเนิดมลพิษ ประเภทที่ ๒ (๑) หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาคารที่ทำการเอกชน/องค์กรระหว่างประเทศ (๒) มูลนิธิ	๐.๕ บาท/ตารางเมตร ๐.๕ บาท/เตียง
	(๓) โรงพยาบาล หรือ สถานพยาบาล	๕๐ บาท/เตียง
	(๔) โรงเรียน หรือสถานศึกษา	๐.๕ บาท/ตารางเมตร
	(๕) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งไม่ใช่โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	๕๐๐ บาท/ สถานประกอบการ
๓.	แหล่งกำเนิดประเภทที่ ๓ (๑) โรงแรม และอาคารประเภทพักอาศัยรวม (๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน (๓) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่	๕๐ บาท/ห้อง ๑,๐๐๐ บาท/โรงงาน ๑,๐๐๐ บาท/สถานประกอบการ